

АТОМНИК УКРАЇНИ

№52 (734) 25 грудня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНІ АЕС — ЗОНА ВИСОКОЇ ТРУДОВОЇ НАПРУГИ

Українські атомники — лідери у сфері енергетики держави

Наприкінці минулого тижня відбулося урочисте засідання профспілкового активу Рівненської АЕС. Участь у ньому взяли генеральний директор атомної станції Павло Павлишин та голова профкому Іван Мельник. Під час засідання підбили підсумки року, що минає, поділилися планами на рік наступний та вручили заслужені нагороди активістам.

— Цей рік був дуже складним для країни, — зауважив Павло Павлишин. — Однак ми зберігаємо оптимізм, налаштовані на працю. Дуже важливо, щоб РАЕС і надалі працювала так, як сьогодні, бажано зі стовідсотковим навантаженням.

Нині, за словами керівника РАЕС, атомна енергетика зайняла передову позицію у генерації енергії. У деякі дні частка галузі у загальному виробництві становить 60–62%. Рівненська АЕС в останні місяці вперше за довгий період працювала на номінальному рівні потужності. А у вересні наші блоки видали в мережу рекордні в історії станції 2 мільярди 18 мільйонів кіловат-годин за місяць.

Розповів Павло Павлишин і про плани на наступний рік. Зокрема, у 2015-му передбачається завершити пріоритетні проекти із впровадження комплексу з переробки РАВ та модернізації ВРП-750 кВ у рамках спорудження ЛЕП «РАЕС — п/с Київська». Чимало уваги приділятиметься змінам в організаційній структурі, соціальній сфері, житлобудівництву.

Генеральний директор відзначив, що сьогодні виконано усі зобов'язання, перед-

бачені Колективним договором, а також подякував колективу РАЕС за плідну працю, в тому числі і за активну громадянську позицію. Це, передусім, стосується допомоги військовослужбовцям, які беруть участь в АТО.

Подякував профактиву за роботу і голова профкому Іван Мельник. За його словами, незважаючи на труднощі, профспілковому комітету все ж вдалося виконати поставлені перед ним завдання, насамперед щодо оздоровлення працівників РАЕС та їхніх дітей.

Найприємнішою і найурочистішою частиною засідання було вручення нагород активістам. Так, грамотами Президії ЦК Атомпрофспілки нагороджені працівники РАЕС і її структурних підрозділів Олександр Буднік, Ігор Жакун, Олександр

Корнійко, Оксана Мелентьева, Сергій Михайлов, Євген Пашкевич, Андрій Цапук, Петро Ширко. Почесною грамотою профспілкового комітету ДП НАЕК «Енергоатом» відзначений голова організації молоді ППО ВП РАЕС, працівник служби інформаційних технологій Сергій Омелянець. Грамотами профкому НАЕК — працівники атомної станції Володимир Речун, Наталія Краска, Андрій Кіба, Ганна Кужелева, Сергій Левченко, Галина Москвич, Світлана Слободіна.

Також відбулося нагородження переможців і призерів у конкурсі професійної майстерності НАЕК, який восени відбувся у Нетішині. Дипломи за перше місце отримали Євгеній Ткачов та Сергій Мотрунчик, за друге — Тарас Шулипа й Олександр Любежанін, за третє — Анатолій

Сопронюк, Юрій Крисюк, Дмитро Мирончук. Відомо, що призері конкурсу вже або підвищили свій розряд, або ж отримали додаткові нарахування до заробітної плати.

Відзначили і спортсменів. Переможцем у спартакіаді РАЕС-2014 стала команда цеху ТАВ. Друге місце — у команди ЕРП-1, третє — у хімцеху. Диплом за третє місце у чемпіонаті області серед ветеранів вручили футбольному клубу «Ізотоп».

Іванна КОВБ
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО
На знімках: генеральний директор Павло ПАВЛИШИН та голова профкому Іван МЕЛЬНИК вручають нагороду ветерану команди «Ізотоп» працівнику РАЕС Володимир ШТИНЮ; фото на згадку.

СОЦІАЛЬНИЙ «ЕНЕРГОАТОМ»

Святкуватимуть новосілля і працівники РАЕС

Приємна подія відбулася у місті рівненських атомників напередодні Дня енергетики і новорічних свят. В експлуатацію здали житловий будинок покращеного планування 412/4, що у мікрорайоні Ювілейний. Стрічку урочисто перерізували президент ДП НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський, генеральний директор ВП РАЕС Павло Павлишин, голова профкому «Енергоатома» Олексій Лич, голова правління ПАТ «Агробудмеханізація» (генпідрядник) Володимир Шалімов, виконувач обов'язків міського голови Кузнецовська Ігор Куц. Гостями урочистої церемонії стали майбутні новосілля та їхні сусіди.

Святкуватимуть новосілля у новому будинку 35 сімей працівників РАЕС. Вони отримали безвідсоткові позики на придбання житла. У будинку 8 однокімнатних, стільки ж двокімнатних, 10 трикімнатних та 9 чотирикімнатних квартир загальною житловою площею понад 3300 квадратних метрів. Тут ураховано сучасні вимоги щодо енергозбереження, гарячого і холодного водопостачання. Прикметно, що рівно рік тому ключі від новеньких квартир у сусідньому під'їзді отримали 32 сім'ї енергетиків.

— Це уже друга за два тижні приємна подія для колективу українських атомників. Нещодавно я відкривав такий же будинок у Южно-Українську, — сказав Юрій Недашковський. — Сьогодні Україна і енергетична галузь зокрема переживають дуже нелегкі часи. Але «Енергоатом» докладає усіх зусиль, щоб забезпечити і економіку держави, і народне господарство, і домашні господарства електроенергією й теп-

лом. Рівненська АЕС у цьому сенсі є одним із взірців у нашій Компанії.

За словами Юрія Недашковського, на майданчиках українських АЕС гармонійно переплітаються виробництво, безпека і соціальний та культурний розвиток. Тому, незважаючи на напружений рік, у Компанії намагалися знаходити баланс між фінансуванням виробничих програм і продовження експлуатації, не забуваючи при цьому й про соціальний напрям.

— Урочисто відкриваючи цей прекрасний житловий дім, який був збудований у межах кошторису і в межах відведених для цього лімітів часу, я хотів би подякувати колективу атомної станції, будівельникам та усім партнерам за виконану роботу, а мешканцям цього будинку побажати, щоб їхні оселі були привітними і затишними, щоб туди завжди було приємно повертатися з роботи, — сказав президент «Енергоатома».

У рамках поїздки до Кузнецовська Юрій Недашковський також взяв участь у відкритті відремонтованого гуртожитку «Прометей» для неодружених працівників станції, який готовий прийняти 192 мешканці. Капітальний ремонт тут було виконано силами Рівненської АЕС. А також оглянув комплекс переробки радіоактивних відходів. Наразі там завершено міжнародну частину проекту, а ввести комплекс в експлуатацію планують через рік.

Іванна КОВБ

Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

На знімках: стрічку перерізають (зліва-направо) Олексій ЛИЧ, Ігор КУЦ, Юрій НЕДАШКОВСЬКИЙ, Павло ПАВЛИШИН; щасливі новосілля.

ПРОТЕСТНІ ВИМОГИ ПРОФСІЛОК ДО ВЛАДИ

Не руйнуйте права громадян!

23 грудня відбулося пікетування Федерацією профспілок України Верховної Ради та Кабінету Міністрів з метою привернення уваги народних депутатів до негативних для українського народу бюджетних обмежень уряду соціальних гарантій та наступу на права трудящих. Солідарну багатотисячну акцію ФПУ підтримали всеукраїнські профспілки, досить активно регіональні профоб'єднання, підвідомчі установи, громадські організації.

На мітингу Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий заявив про виключно мирний характер анонсованої раніше ФПУ акції протесту. «Ставлячись з розумінням до складних умов і в ціло-

му підтримуючи ініціативи Президента та уряду з порятунку державності, ми разом з тим вважаємо неприпустимим запропонований урядом перерозподіл коштів єдиного соціального внеску, внаслідок чого збанкрутує са-

наторно-курортна профспілкова сфера, тисячі кваліфікованих медиків залишаться без роботи, а мільйони членів профспілок та їхні родини — без якісного та доступного оздоровлення».

(Закінчення на 2-й стор.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

ВОЛОНТЕРСЬКА ГРУПА АТОМПРОФСІЛКИ

Картка Приватбанку для перерахування грошових коштів: 5168 7556 0260 5202
Отримувач: Коваль Сергій Леонідович (050) 539-78 49
Координатор групи: Прудніков Павло Вікторович (067) 231-82-96

ПРОТЕСТНІ ВИМОГИ ПРОФСПЛОК ДО ВЛАДИ

Не руйнуйте права громадян!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Голова ФПУ виступив проти суттєвого обмеження конституційних прав у сфері праці, соціального захисту, пенсійного забезпечення.

Біля стін Верховної Ради України і Кабінету учасники масової акції протесту закликали Президента України, народних депутатів, урядовців не допустити прийняття

антиконституційних змін до Основного Закону України, прийняття антисоціальних змін до законів України, постанов уряду у галузі освіти і науки, охорони праці, індексації доходів населення, пенсійного та стипендіального забезпечення.

Учасники акції прийняли Резолюцію «Вимоги профспілок до Кабінету Міністрів та Верховної Ради України».

Професійні спілки України вимагають негайно зупинити:

• Скасування Конституційного права громадян на безоплатну освіту та охорону здоров'я.

• Стрімке зростання безробіття, у т.ч. за рахунок непрацевлаштування вимушено переміщених осіб із зони АТО, скорочення мережі освітніх та лікувальних закладів, реорганізації органів державної влади.

• Катастрофічне падіння рівня життя населення в умовах галопуючого підвищення цін та тарифів на соціально важливі та життєво необхідні товари і послуги.

• Підвищення пенсійного віку до 65 років, погіршення пенсійного забезпечення.

• Знецінення праці працівників бюджетної сфери (освітян, медиків, працівників культури та соціальної сфери, держслужбовців найнижчої ланки) через збільшення навантаження з одночасним зменшенням заробітної плати.

• Звуження соціальних гарантій для молоді через скасування виплати стипендій, права на забезпечення першим робочим місцем та житлом тощо.

• Руйнацію системи соціального страхування, позбавлення права працівників і їхніх дітей на санаторно-курортне лікування, протиправне захоплення профспілкових санаторіїв.

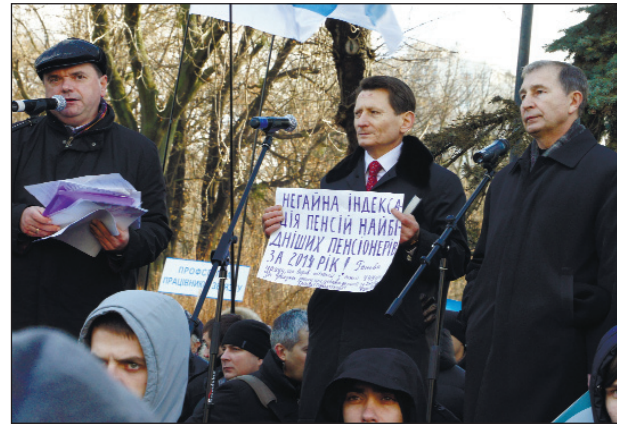
• Збільшення податкового тиску на низько- і середньодохідні верстви населення.

Влада зобов'язана забезпечити:

1. Підвищення розмірів прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати, пенсії з 1 січня 2015 року не менш ніж на рівень інфляції за 2014 рік з подальшим їх наближенням до європейських стандартів.

2. Ліквідацію дискримінації в оплаті праці працівників бюджетної сфери і зайнятих на державній службі та в органах місцевого самоврядування; поетапне, починаючи з 1 січня 2015 року, підвищення розміру посадового окладу (тарифної ставки) працівника I тарифного розряду ЄТС до законодавчо гарантованого рівня.

3. Повне погашення боргів з виплати заробітної плати та своєчасність отримання винагороди за працю, соціальних і страхових виплат.

4. Виведення з тіні 4,5 мільйона нелегально зайнятих працівників та 200 мільярдів гривень заробітної плати, що дасть 30 мільярдів щорічних додаткових надходжень до бюджету та 70 мільярдів — до Пенсійного фонду України.

5. Прозорий, погоджений із суспільством механізм встановлення цін і тарифів на соціально важливі товари й послуги та ефективні упереджувальні заходи соціального захисту вразливих категорій населення.

6. Ефективну боротьбу з корупцією, яка витягує з економіки десятки мільярдів гривень.

7. Дотримання принципів соціального діалогу, відкритості, прозорості для суспільства рішень у сфері соціальних, економічних, трудових відносин для забезпечення прав та інтересів українського народу; проведення конструктивних переговорів з укладення Генеральної угоди на новий строк.

8. Законодавчий захист від протиправних зазіхань на профспілкові соціальні об'єкти, які десятиліттями слугують усьому народові України.

Уряд, який не бажає цього робити, — чужий для українців!

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ — КЛЮЧОВА ЛАНКА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Новокопостантинівська шахта — годовий план виконаний!

На запитання про результати діяльності за рік директор Новокопостантинівської і Смолинської шахт ГП «ВостГОКа» Вадим Косаренко міг би відповісти одним словом: «Відмінно».

— Новокопостантинівська шахта годовий план 2014 року виконала по всіх напрямках на 100 відсотків. Якщо в цифрах, то за 11 місяців пройдено небагато менше чотирьох тисяч метрів горних виробок, добыто 88 тисяч кубічних метрів горної маси, що по руді становить 212 тонн, пробурено 46 кілометрів скважин, перевезено 181 тисячу тонн горної маси. Ввод основних засобів по року склав 37 мільйонів гривень. Конечно, зробити це було непросто, але, як кажуть, за рахунок організаційних заходів і нестандартних інженерних рішень нам це вдалося, що головне — на сьогодні на Новокопостантинівській шахті склався повноцінний трудовий колектив — одне з ключових звеньїв подальшого розвитку всієї комбінату і уранодобувальної галузі України.

В 2014 році на шахті почалося будівництво нового корпусу житлового будинку. Це важливий етап розвитку шахти, який дозволить збільшити кількість житла для працівників. Також планується модернізація обладнання та закупівля нових машин. Усі ці заходи спрямовані на підвищення продуктивності та безпеки праці.

Конечно, є певні проблеми. Наприклад, це пов'язано з економічною ситуацією в Україні та зменшенням витрат на соціальне забезпечення. Але керівництво шахти впевнене, що всі ці труднощі будуть подолали, а колектив зможе досягти нових успіхів.

Проведення антитерористичних операцій на території шахти впливає на її діяльність. Але працівники проявляють високу дисципліну та готовність до виконання своїх обов'язків.

Там уже традиційно проводиться новорічний урочистий захід для дітей працівників шахти. В 2014 році було організовано цікаві заходи, які принесли радість дітям. Також планується будівництво дитячого садка в селі Мануйлівка, де проживають діти працівників шахти. Це важливий етап соціального захисту працівників шахти.

Активно працює профсоюзна організація шахти. Її завданням є захист інтересів працівників та покращення умов праці. Також профсоюз організує культурно-масові заходи та спортивні змагання.

Ситуація на шахті складна. Пройшло скорочення штату. Местородження, яке успішно осваювалося протягом сорока років, знаходиться на етапі завершення обробки розведаних запасів. Тем не менше, розробляються та проводяться заходи з модернізації технологічного процесу з метою зменшення витрат на видобуток руди, здійснюється укрупнення виробничих одиниць, на 2015 рік планується будівництво другої площадки кучного вищелачивання, також планується розробка нижніх горизонтів, які будуть перспективними для видобування руди.

Не слід забувати, що Смолинська шахта — бюджетообразующее підприємство не тільки для підприємства, а й для району, тому розвиток уранової галузі залежить від благополуччя території. При наявності достаточних державних інвестицій у розвиток галузі, а я надіюсь, що розвиток ядерної енергетики стане стратегічним напрямком розвитку енергетики України, наші спеціалісти, ог-

Зліва направо: кріпильщик Александр КУРЬХАЛОВ, гомномонтажник Виктор КРУТОФАЛ, гомнорабочий чистого забою Геннадий МАНЮТА, електрослесарь Алексей АНТОНЮК, проходчик Степан ФАЗАН.

Фото Татьяны КОРСУНОВСКОЙ

ромний досвід гомняків Смолинської шахти будуть використані, щоб розвинути енергетичну незалежність нашої країни.

В новий рік, як і вся Україна, ми сподіваємося на оптимізм, краще, ніж в минулому році. Ми хочемо бачити завершення війни та мир в нашій країні, повернення живих і невдовбаних наших солдат. Тому ми хочемо, щоб у нас були перемоги, як у війні, так і в мирній діяльності. Ми хочемо бачити розвиток економіки та соціального захисту громадян. Ми хочемо бачити мир та стабільність, а значить — і розвиток галузі. От цього ми хочемо бачити в наступному році. Здоров'я всім, любові, благополуччя та впевненості, що разом ми подолаємо всі труднощі!

Сергей ПОЛУЛЯХ

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Востокковці: трудова і бойова солидарність

6 декабря работников Восточного горно-обогатительного комбината, мобилизованные для прохождения службы в зоне АТО, отмечали праздник — День Вооруженных Сил Украины. Кому-то в этот день позвонили коллеги, кого-то поздравили по телефону родные. Безусловно, каждый из наших мужественных защитников, находящихся в непростых условиях и стойко преодолевающих трудности ради восстановления мира, достоин того, чтобы в праздник получить подарок. Поэтому каждому работнику предприятия, находящегося в зоне АТО, профсоюзной организацией комбината (на основании совместного решения администрации и профкома) было перечислено по 500 грн. Деньги поступили на банковские зарплатные карточки.

Спасибо вам, ребята, за честную службу! Покорнее возвращайтесь к мирной жизни.

Справка. В декабре по итогам благотворительных акций, проведенных на комбинате, востокковцы собрали для своих коллег — участников антитеррористической операции 991 тыс. 779 грн. Профкомом предприятия была организована работа по сбору информации о нуждах военнослужащих, был налажен контакт с каждым из них. На приобретение амуниции, средств защиты, теплой одежды, оказание материальной помощи нашим воинам было направлено 1 млн. 300 тыс. 957 грн. (309 тыс. 178 грн. были выделены из средств профкома).

Время требует от нас поступков

Наверное, спроси любого из нас еще год назад, кто такой волонтер, — и человек бы затруднился с ответом. А сейчас любой без труда ответит, что волонтер — это человек, который добровольно принял на себя исполнение тех или иных социально важных обязанностей. Причем делает это на абсолютно безоплатной основе и в свободное от основной работы время. В общем-то, за последнее время мы все в той или иной мере успели побыть и волонтерами, и благотворителями — просто потому, что вот то самое классическое «кто, если не я?» сегодня вошло в повседневную жизнь каждого гражданина Украины.

Так случилось, что в течение одной недели нам дважды пришлось вести разговор о волонтерстве в среде работников Черновильской АЭС. Что поделаешь — таково веление времени, которое требует от нас ПОСТУПКОВ и не позволяет отсидеться в стороне.

В ноябре в г. Дебальцево (Донецкая область), где служат семеро наших земляков-славутчан, волонтеры отправили гуманитарный груз — предметы гигиены, теплые белье, продукты питания, сигареты. Все собрано или приобретено на деньги от благотворительных пожертвований. На эти же средства приобретено и топливо для автомобиля, который груз был доставлен в зону АТО. И тут важно заметить: оптимальный маршрут из Славута до Дебальцево составляет около 800 километров. Само собой, что расстояние — с учетом зоны боевых действий — пришлось преодолеть значительно большее.

Конечно, я прекрасно понимаю, что люди уже устали от необходимости постоянно что-то отрываться от себя и от семьи, чтобы помочь армии, но наши воины защищают нашу же безопасность и очень нуждаются в нашей помощи и поддержке, — подчеркнула инженер по метрологии ОГМЕТР (а «в миру» — волонтер со стажем) Елена Половинкина, занимающаяся сбором средств и комплектацией гуманитарного груза.

И вновь «кто, если не мы?» звучало в беседе с ребятами из ОСП. В последних числах августа, когда российско-террористические войска пошли в наступление и захватили г. Новоазовск, ведущий инженер (руководитель группы) ОСП Вячеслав Дылдин собрал рюкзак и уехал в Николаев, где в то время начал формироваться добровольческий батальон «Феникс». «Есть такая профессия — Родину защищать», — крылатая фраза из культового в свое время фильма «В зоне особого внимания» как нельзя более актуальна и сегодня.

Коллеги Вячеслава Юрьевича стали волонтерами и помогают снабжать его и сослуживцев самым необходимым.

Подробно об этом рассказывает ведущий инженер ОСП Андрей Платоненко:

— События, произошедшие за последний год, очень сильно изменили нашу страну. Люди, пережившие события Майдана, аннексии Крыма, боевых действий на Донбассе, перестали бояться выражать свою гражданскую позицию и совершать сильные поступки. Именно так и поступил наш коллега, работник отдела стратегического планирования, Вячеслав Юрьевич Дылдин, который пошел добровольцем в 79-ю отдельную аэро-

мобильную бригаду (добровольческий батальон «Феникс»).

«Феникс» — украинский добровольческий батальон, созданный при 79-й отдельной аэромобильной бригаде (г. Николаев). Создан при непосредственном участии волонтера Юрия Бирюкова («Крылья Феникса»). Набор добровольцев начался 14 августа 2014-го. Техническое оснащение батальона обеспечивает волонтеры и предприятия г. Николаева. [Википедия].

К сожалению, материально-техническое обеспечение наших военных оставляет желать лучшего. Посильную помощь в обеспечении военнослужащих оказывают простые украинцы. Так, благодаря помощи работников ЧАЭС (особая благодарность работникам ОЗ, ОМСИ, ОК, ОСП, ЦПРАО) в октябре Дылдину В.Ю. была отправлена посылка с теплыми вещами, спальными мешками, средствами гигиены и др., на сумму более 10 тыс. гривен. Мы надеемся, что эти вещи смогут хоть немного улучшить условия службы наших бойцов.

В данный момент Вячеслав Дылдин обратился с просьбой приобретения прибора ночного видения. Стоимость ПНВ на данный момент составляет около 700 долл. США. Для сбора средств мы обратились к работникам ГСП ЧАЭС с просьбой оказать посильную помощь. В течение недели уже были получены первые результаты: собрано более тысячи гривен, посильную помощь обещает оказать первичная профсоюзная организация ГСП ЧАЭС. На собранные средства мы планируем также закупить витаминные и противовирусные препараты, чай, кофе, шоколад, сигареты и таким образом сделать Вячеславу и его побрати-

мам небольшой подарок к новогодним праздникам. Всех неравнодушных просим откликнуться и помочь в сборе денежных средств. Собранные средства можно передавать в ОСП пом. 237 АК-1 г. Славутич (тел. 4-41-89, 4-20-48).

Я уверен, что есть еще много людей, которые нуждаются в помощи. Поэтому предлагаю, если кто-то знает о том, кому нужна помощь, обращайтесь к нам. Мы, имея некоторый положительный опыт, готовы оказать помощь вынужденным переселенцам, бойцам АТО и славутчанам, призванным в армию по мобилизации. В горисполкоме организован штаб, который координирует общую деятельность волонтеров, инициативных групп и общественных организаций нашего города. На заседании штаба, которое проводится в здании горисполкома каждый вторник в 10.00, может прийти любой человек с просьбой или предложением помощи.

Пришло время действовать! Слава Украине!

От редакции. Время ставит жесткие вопросы и требует от них однозначных ответов. Кто же, если не мы? Кто? Это наша страна, и мы впервые всерьез отстаиваем ее независимость. Это наша война и наша армия. Никого, кроме нас, здесь нет. Чем больше будет тех, кто готов потратить время и силы на помощь другим, — тем быстрее и, главное, бескровнее будет победа нашей страны.

ВЛАДА І ПРОФСПІЛКА:
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРИЙНЯТІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Діють галузеві угоди

Як повідомлялося, 27 листопада 2014 року між Міністерством енергетики та вугільної промисловості України та Професійною спілкою працівників атомної енергетики та промисловості України пролонговано дію Галузевої угоди на 2015–2016 роки.

Галузева угода між Державним агентством України з управління зоною відчуження і Професійною спілкою працівників атомної енергетики та промисловості України на 2014–2015 роки було під-

писано 24 жовтня 2014 року, а 19 листопада 2014 року Галузева угода зареєстровано у Міністерстві соціальної політики України. В цій Угоді практично збережено діючі домовленості, яких було досяг-

нуто у попередньому документі, внесено редакційні та уточнюючі правки до текстової частини. Переглянуто додатки до Галузевої угоди щодо оплати праці працівників після їх розгляду та погодження зі спеціалістами відповідних служб підприємств.

Нову Галузеву угоду направлено у первинні профспілкові організації підприємств для використання у роботі.

«ТРУДОВА ШКОЛА»: НОВА МОДЕЛЬ ПРОФСПІЛКОВОГО НАВЧАННЯ

Завдання — побудувати державу загального добробуту

Представник Інституту соціального партнерства Юрій Буздуган провів для профспілкових активістів Інгульської, Новокосятинівської та Смолінської уранових шахт навчальний семінар «Трудова школа».

Як досвідчений політик (Юрій Буздуган — депутат Верховної Ради України кількох попередніх скликань) доповідач порушував теми розвитку та еволюції економіки і профспілкового руху через призму українського сьогодення. За його оцінкою, саме профспілковий рух став одним з найвидатніших винаходів людства, як інструмент протипагі і стримування влади взагалі і роботодавців зокрема.

Сьогодні, коли людство увійшло в епоху влади «менеджерів», які за рахунок маніпулятивних технологій, у тому числі і за допомогою інформаційних воєн, отримують надприбутки, і не є при цьому товаровиробниками, перед профспілками (а вони є потенційно найпотужнішою організацією в Україні, бо жодна партія не налічує більше семи мільйонів «штиків»), стоїть завдання зміни тактики і стратегії боротьби не лише за права найманих робітників, а й побудови в Україні держави загального добробуту. Для цього є всі передумови — Україна після Революції Гідності пододала бар'єр свободи, тобто народ скинув олігархічний режим. Тепер потрібно запровадити реальний контроль профспілок за створенням продукту і розподілом соціальних благ, шляхом вмонтування своїх представників в органи керівництва промислових корпорацій на правах власників.

Мета профспілок і країни повинна бути єдиною — входження України до країни так званого «золотого мільярда».

Юрій Буздуган переконаний, що лише профспілка, як представники всіх прошарків суспільства і соціальних груп, мають потенціал не лише руйнувати, як роблять це революційні сили, а й створювати, будувати і контролювати. Для цього профспілки повинні мати право законодавчої ініціативи, контролювати реалізацію соціальних програм. На його думку, після Революції Гідності і перемоги у війні на окупованій частині України, особливо на Донбасі, який перетворився на економічне й інформаційне гетто, де робітники та їхні діти уже змушені працювати буквально за шматок хліба, у нас можлива активізація прихильників методів «прямої дії», які, маючи військовий досвід, можуть спробувати розв'язати проблеми кардинальним шляхом, але мети побудови «держави загального добробуту» не досягнуть через брак державотворчого досвіду.

Сьогодні у нас продовжує діяти влада «менеджерів», каже Юрій Буздуган, яка не зможе задовольнити інтереси першої частини населення, тому активізація революціонерів цілком можлива. Потім, через два-три роки, десь у 2017-му (?!), відбудеться загальнодержавна консолідація суспільства, яка приведе до влади людей, здатних повністю змінити систему управління країною і виробництвом та розподілом матеріальних благ на користь усього суспільства.

Сергій ПОЛУЛЯХ

Під час банківських заморозків ми повертаємо 100% депозитів без затримок

ВТБ

0 (800) 50-77-60
Дзвінки в межах України безкоштовні
www.vtb.ua

ПАТ «ВТБ БАНК» Ліцензія НБУ № 79 від 05.10.2011
Всі види банківських послуг

НАЛАШТОВАНІСТЬ НОВОРІЧНА

Нарядная станція

В преддверии Дня энергетика и Нового года на Запорожской атомной электростанции полным ходом шли подготовительные работы. В этом году затраты на украшения были решено свести к минимуму. Однако, чтобы атмосфера праздника ощущалась, постарались над этим поработать группа по ландшафтно-эстетическому оформлению цеховых и рабочих зон цеха хозяйственного обслуживания.

Художник-оформитель цеха Юлия Семутина рассказала, что с начала декабря «оделись» в праздничную иллюминацию фасадные окна холла на проходной №1. Установлены обновленные имиджевые стенды в окнах проходных №1 и №2. В холлах обеих проходных укрепили растительные композиции и поздравлениями, а колонны украсят новогодними декорациями.

Традиционно на пристанционной площади на голубых елях появились электрические гирлянды, которые вспыхнули нарядами огнями в день выполнения годового плана по выпуску электроэнергии.

Настольные композиции из живых цветов, елочные композиции и новогодние елки, установленные в приемной генерального директора, в залах заседаний

и в актовом зале, где проходят награждения передовиков производства, тоже призваны создавать праздничную атмосферу. Хлопот у группы эстетики предостаточно, всего и не перечислишь. Инициативу и полет творческой мысли никакие экономические трудности отменить не смогут, так что празднику быть!

«Кстати, этот праздник для меня лично тоже юбилей: вот уже пятый раз как я как украшаю станцию, — говорит Юлия Семутина. Естественно, каждый работник нашего цеха вносит свою лепту в общее дело.

Мы очень надеемся, что наша работа отвлечет от серых будней и создаст праздничное настроение.

Наша группа — группа по ландшафтно-эстетиче-

скому оформлению цеховых и рабочих зон — состоит из трех человек. Руководитель — Александр Углов, я — ин-

женер-оформитель и инженер по озеленению Тамара Старостенко.

Лариса ЮРЬЕВА

ВІЧНО ЖИВИЙ ТАРАС

ЮВІЛЕЙ У ВОГНІ
(роздуми про наболіле)

Закінчується 2014 рік — названий роком Тараса Шевченка. Десять років тому я був у музеї Т. Шевченка у Києві, де ми розмовляли з його працівниками і мріяли про те, яким буде цей ювілей. Гадали, що в Україні приїде багато представників діаспори із Канади, Австралії, Аргентини, Польщі, Німеччини, США та інших країн. Буде велике свято у Каневі, Моринцях, Шевченковому та інших місцях, пов'язаних із Тарасом.

Геніальна поезія, безкомпромисна любов до рідного краю і боротьба словом за суспільну справедливість для рідного народу поставили Шевченка на п'єдестал символу гуманності і, мабуть, безперебійності, можна сказати, — символом самої України. Ніхто тоді не міг подумати, що ювілей Великого поета будемо відзначати в умовах війни в Україні. Що Великого свята, на жаль, не відбудеться.

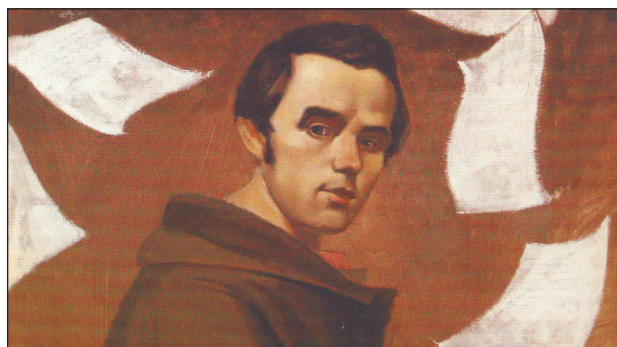
Із «Гайдамак» Шевченка: Гомоніла Україна, Довго гомоніла, Довго, довго кров степами Текла-червоніла. Текла, текла та й висохла, Степи зеленіють; Мріяв Батько Тарас про Україну із її золотими ланами, струнками тополями, синім Дніпром і щирими людьми, які будуть жити у дружбі і злагоді. В його Посланні «І мертвим, і живим, і ненародженим...» знаходимо такі слова: Подивіться на край тихий, На свою країну, Полюбите щирим серцем Велику руну, Розкуйтеся, братайтеся! У чужому краю Не шукайте, не питаєте Того, що немає І на небі, а не тільки На чужому полі. В своїй хаті своя й правда, І сила, і воля. Обніміте ж, брати мої, — Найменшого брата, — Нехай мати усміхнеться, Заплакана мати. Благословить дітей своїх Твердими руками І діточок поцілує Вольними устами. І забудеться срамотня Давня година, І оживе добра слава, Слава України, І світ ясний, невечірній Тихо засяє... Обнімітеся ж, брати мої, Молю вас, благаю!

А тепер в «Гайдамаках» про «Червоний бенкет»:

Задзвонили в усі дзвони По всій Україні; Закричали гайдамаки: «Гине шляхта, гине! Гине шляхта! Погуляєм Та хмару нагрієм!» Зайнялася Смілянщина, Хмара червоніє. А найперша Медведівка Небо нагрівала. Горить Сміла, Смілянщина Кров'ю підпливає: Горить Київ, горить Канів, Чигирин палає. Чорним шляхом запалало, І кров полилася Аж у Волинь.

А давайте прочитаємо цей текст по-сучасному (Тарас Шевченко на це згодився б):

Зайнялася Луганщина, Хмара червоніє.

А найперша Донеччина Небо нагрівала. Горять Слово янськ, Краматорськ, Іловайськ, Дружковка, Чорним шляхом запалало, І кров полилася Аж у море...

Читаю «Гайдамаків» і здається, що написані вони Тарасом Шевченком не 173 роки тому, а сьогодні, зараз. Чи міг знати й думати Тарас Григорович, що події тієї давнини один до одного повторяться в його Україні? Думаю, що ні. Чому? Бо не написав би: І мене в сем'ї великій, В сем'ї вольній, новій, Не забудьте пом'янути Незлим тихим словом.

Мріяв Батько Тарас про Україну із її золотими ланами, струнками тополями, синім Дніпром і щирими людьми, які будуть жити у дружбі і злагоді.

В його Посланні «І мертвим, і живим, і ненародженим...» знаходимо такі слова: Подивіться на край тихий, На свою країну, Полюбите щирим серцем Велику руну, Розкуйтеся, братайтеся! У чужому краю Не шукайте, не питаєте Того, що немає І на небі, а не тільки На чужому полі. В своїй хаті своя й правда, І сила, і воля. Обніміте ж, брати мої, — Найменшого брата, — Нехай мати усміхнеться, Заплакана мати. Благословить дітей своїх Твердими руками І діточок поцілує Вольними устами. І забудеться срамотня Давня година, І оживе добра слава, Слава України, І світ ясний, невечірній Тихо засяє... Обнімітеся ж, брати мої, Молю вас, благаю!

Поезія Шевченка високомистецьким словом висловлює життєву правду, просвічує, вчить і закликає до бо-

ротьби на захист покривджених і поневолених, а насамперед, його рідного народу.

Про Тараса Григоровича говорили багато, особливо в цей рік, політики усіх рангів і кольорів. Місце біля його пам'ятників перетворювалося часто-густо на поле битви, де всі на словах клялися йому у своїй любові до України, а на ділі, як і чимало наших минулих гетьманів, нею торгували і продовжують торгувати.

У своєму вірші «Розрита могила» Тарас Григорович запитує: Світе тихий, краю милий, Моя Україно! За що тебе сплюндровано, За що, мамо, гинеш?

На це запитання, якщо відверто, то я особисто поки що не маю відповіді. Нехай кожен, хто прочитає ці мої «Роздуми», теж спробує відповісти. Чим скоріше ми всі разом знайдемо на це запитання відповідь, тим скоріше погасне вогонь, який палає на нашій землі, на Тарасовій Україні.

Тарас Григорович Шевченко і сьогодні живе серед нас, він з нами в окопах, на мітингах, на сторінках газет і журналів, на екрані кіно і телебачення. Знову і знову друкуються «Кобзар» та інші його твори. Про Шевченка говорять і пишуть так багато, як ні про кого іншого. Йому продовжують ставити пам'ятники і не тільки в Україні.

А закінчити цю оповідь про Батька Тараса хочу словами із його вірша «Вічний, як Україна», який став пісню: Є на світі така країна, Вона як мати рідна для нас. І вічно буде жити Україна, І вічно буде жити наш Тарас.

Ех, Тарасе, Тарасе, на жаль, мій діждо твої «правники погані», бо нічого не зробили для того, щоб здійснити те, про що ти мріяв. Поки що... Тисячу разів вибач на.

Володимир ПОРТЯНКО, заслужений працівник культури України

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

В АТО знову загинув гірник...

18 грудня селище гірників Смолино постраждало зі старшим солдатом 57-ї Кіровоградської моторизованої бригади, гірником очисного забою дільниці гірничо-капівальних робіт Новокосятинівської шахти ДП «СхідГЗК» Віталієм Леонідовичем Лашкулом, який загинув у зоні проведення АТО 15 грудня від вибуху гранати під час проведення розминування. Він закрив своїм тілом молодого бійця. В Збройні Сили України він пішов 3 вересня 2014 року добровольцем. Гірника, який загинув, захищаючи Україну, на кладвище по черзі несли військові та шахтарі.

Віталій Леонідович чесно прожив життя звичайного робітника і воїна. Герой народився 28 січня 1971 року в с. Зоряна Бобринецького району Кіро-

воградської області. З 1989 по 1991 року проходив строкову службу в лавах Радянської армії. Трудову діяльність розпочав на Смолинській шахті гірником підземним у січні 1992 року. Потім працював бурильником шпурів і розколювачем Капустянського гранітного кар'єру. З листопада 2004 року працював гірником очисного забою в «Артлі старателів «Полярна» на Чукотці.

У листопаді 2006 року прийшов працювати на Новокосятинівську шахту.

Серед товаришів Віталій Леонідович вирізнявся надійністю, професійністю та відповідальністю, виконував найскладнішу роботу. Мав повагу і заслужений авторитет у колективі.

Був справжнім патріотом України. Під час Майдану в соціальних мережах стало популярним фото гір-

ників Новокосятинівської шахти в заборі з прапором України. Серед них був і Віталій...

За високі досягнення у важкій праці та сумлінність у 2010 році був нагороджений Грамотою Міністерства палива та енергетики України. Він завжди був першим, тому в трагічний для України час сам подав заяву у військкомат на вступ в ЗСУ. Проходив службу в Луганській області командиром відділення інженерно-саперної роти групи інженерного забезпечення 57-ї мотопіхотної бригади. Ідучи в армію, придбав спорядження за власні кошти.

Без батька залишилося двоє дітей — дочка Вікторія, 1998 року народження та син Дмитро, 1993 року народження. Брат, діти, колеги та знайомі завжди будуть пишатися Віталієм Леонідовичем, який був люблячим батьком, чудовим гірником, справжньою людиною і патріотом своєї землі, який не пошкодував для неї найдорожчого — свого життя.

Колективи Смолинської та Новокосятинівської шахт, де працював гірник і воїн, а також колектив Інгульської шахти ДП «СхідГЗК» глибоко сумують з приводу непоправної втрати — загибелі Віталія Леонідовича Лашкула і висловлюють щирі співчуття його рідним і близьким.

Вічна пам'ять і вічна слава Герою!

Сергій ПОЛУЛЯХ

ОГОЛОШЕННЯ

Державне агентство України з управління зоною відчуження з 15 грудня 2014 року оголошує конкурс із зарахування до кадрового резерву на посади державних службовців I-III категорії, призначення на які здійснюється Кабінетом Міністрів України.

Найменування державного органу, адреса та контактні телефони:

Державне агентство України з управління зоною відчуження

01030, м. Київ, вул. Олесь Гончара, 55А
Контактні телефони: 585-44-76, 585-44-56 — Сектор організаційно-правових і кадрових питань.

Перелік посад, на які формується кадровий резерв:

Голова Державного агентства України з управління зоною відчуження — 1;
Перший заступник Голови Державного агентства України з управління зоною відчуження — 1;
Заступник Голови Державного агентства України з управління зоною відчуження — 1.

Основні вимоги до претендентів:

Визначено Порядком проведення конкурсу із зарахування до кадрового резерву на посади дер-

жавних службовців першої-третьої категорії, призначення на які здійснюється Кабінетом Міністрів України, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21.02.2007 р. №272.

Спеціальні вимоги до претендентів:

Стаж роботи не менше 5 років.
Прийом документів проводиться протягом 30 календарних днів після опублікування оголошення:

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають на адресу конкурсної комісії ДАЗВ такі документи:

- заяву про участь у конкурсі;
- заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;
- копії документів про освіту;
- копію 1-ї та 2-ї сторінок паспорта громадянина України;
- копії документів про присвоєння наукового ступеня або вченого звання, підвищення кваліфікації тощо;
- 1 фотокартку (розмір 4x6 см).

Місце проведення співбесіди:
м. Київ, вул. Олесь Гончара, 55А, кімн.421

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна